

طعام و آداب آن در آثار مولانا

منصور نیک پناه

چکیده

نگرش به اشعار مولانا و تورق در سطور آن هر لحظه جلوه جدید به ما نشان می‌دهد. نوع سلوک صوفیه و عرفا علی‌الخصوص در مبحث تغذیه و میزان تمایل آنها به خوردن و چگونگی آن و کیفیت غذایی که استفاده می‌کنند با نتایج ویژه آن در آثارشان بارها مورد توجه قرار گرفته است. در اشعار مولوی هم غذا و خوراکی از بسامد بالایی برخوردار است و از پارامترهای محوری برای بیان عقاید ناب عرفانی او محسوب می‌گردد. نوع طعامی که مد نظر مولانا است و کاربردی که از این طعام در اشعارش دنبال می‌کند برای درک مضامین اصلی و عرفانی شاعر می‌تواند اثر گذار باشد. در این پژوهش محقق بر آن است تا با نقد این اصطلاح و نوع نگاهی که مولوی به موضوع غذا و تنوع کاربرد آن دارد، راز طعام روحانی را شناسایی نماید. اصولاً نگاه شعرا و خصوصا عرفا و باز به ویژه مولانا به طعام صرفاً جنبه جسمانی و شهوانی ندارد. این پژوهش از نوع توصیفی و با شیوه کتابخانه‌یی و با تکیه بر اشعار مولانا و آثار صاحب‌نظران و تحلیل نگارنده تدوین گردیده است. هدف تحقیق آنست که مشخص گردد کدام نوع طعام می‌تواند اهرم تکامل آدمی باشد. کلید واژه‌ها: مولوی، غذا، طعام، خوردن.